

عنوان مقاله:

کاربرد روش گیر و بازگیر جهت برآورد میزان مرگ و میرهای ناشی از حوادث ترافیکی (مطالعه موردی: مناطق ۵، ۹، ۱۰، ۲۱ و ۲۲ تهران)

محل انتشار:

هجدهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد آراد اکبری - دانشجوی دکتری حقوق، کارشناس ترافیک و رئیس تصادفات منطقه ۵ تهران

سهیلا طالبی - مدرس دانشگاه، دکترای علم اطلاعات و دانش شناسی

خلاصه مقاله:

در بسیاری از کشورها، ثبت بیماری ها منبع اصلی اطلاعات لازم برای برنامه ریزی و نظارت بر برنامه های بهبود سلامت به شمار می رود. در ایران هیچ سیستم رجیستری یکپارچه ای برای مرگ و میرهای ناشی از حوادث ترافیکی وجود ندارد، در نتیجه سازمان های دخیل در این گونه حوادث، آمارهای متفاوتی ارائه می دهند. این مطالعه با هدف بررسی میزان مرگ و میرهای ناشی از سوانح ترافیکی و تمامیت ثبت مرگ و میرها در مناطق غربی تهران از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۷ با استفاده از روش گیر و بازگیر انجام شد. بدین منظور، داده های کلیه قربانیان حوادث رانندگی از جمله نام خانوادگی، سن، جنس و زمان مرگ آنها که به تایید سازمان پزشکی قانونی، پلیس راهنمایی و رانندگی و بیمارستان ها رسیده بود، جمع آوری شد. سپس، مدل های خطی لگاریتمی مختلف که در زمینه روش گیر و بازگیر ارائه شده، برای پیش بینی تعداد مرگ و میرهای گزارش نشده در منابع برازش داده شد. معیار اطلاعات آکائیک (AIC) و معیار اطلاعات بیزی (BIC) به عنوان شاخص های نیکویی برازش برای شناسایی مدل های برازش شده مرجح مورد استفاده قرار گرفتند. بر اساس پیش بینی برازش شده ترین مدل، تعداد مرگ و میرهای حوادث ترافیکی ۱۳۳۸ مورد بوده که از این تعداد ۳۴۱ مورد توسط هیچ یک از سازمان های مسئول، مستند نشده است. میزان مرگ و میرهای ناشی از سوانح ترافیکی ۲۲/۶۳ در هر ۱۰۰،۰۰۰ نفر جمعیت پنج منطقه، با فاصله اطمینان ۹۵٪ (۲۱/۵۲-۲۴/۴۱) برآورد شد. این میزان توسط LMO، بیمارستانها و TPD به ترتیب ۹۵/۶۵، ۳۶/۰۶ و ۱۶/۸۵ گزارش شد. به نظر می رسد آمار ارائه شده از طرف سازمان های مسئول کمتر از میزان واقعی است، از این رو لزوم استفاده از روش هایی مانند روش گیر و بازگیر احساس می شود.

کلمات کلیدی:

مرگ و میر، گیر و بازگیر، آسیب های حوادث ترافیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1230516>

